

CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải Đệ Tử Quy

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh Cư sĩ

Bài 151

Trong bài: giọng nam là lời giảng của TS Thái, giọng nữ là những chia sẻ thêm của Vô Danh cư sĩ.

Kính chào các bạn đồng học!

Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!

Hôm nay, trước khi chuyển sang bài mới chúng ta ôn tập lại...

NỘI DUNG BÀI HÔM QUA:

Chánh văn 16-7. “Đầu não trường, tuyệt vật cận” (Nơi ồn náo, không đến gần)

- 1. Vì sao trẻ đến nơi ồn náo? Tâm lý trống trải, và chúng không có năng lực phán đoán*
- 2. Tập năng lực phán đoán cho trẻ thế nào?*

- Thứ nhất: Khi trẻ kết giao với bạn xấu phải hiểu là do mình ko dạy.*
- Thứ 2: Dạy trẻ gần gũi bạn lành*
- Thứ 3: Dạy trẻ tăng trưởng thiện tâm từ nhỏ*
- Thứ tư: Dạy trẻ “Thiện ác phân minh”*

- Một là: Thiện ác phân minh sẽ không đến nơi ồn náo*
- Hai là: “Thiện ác bất minh”, sẽ kết giao bạn xấu*
- Ba là: Dạy trẻ ngay từ nhỏ quan niệm đúng về nơi ồn náo*

- 3. Khảo sát quan niệm thiện ác của trẻ sau khi học “Đệ Tử Quy”*

- Một là: Quan niệm của trẻ về tâm tốt*

- 1- Tiềm năng con người khai phá từ đâu?Hiếu, kính
- 2- Hành thiện dạy từ việc nhỏ, không dạy quá cao

Nội dung này có 4 ý:

- 1) Có thể từ cúi mình
- 2) Ban đầu làm thiện có thể vì muốn lợi mình
- 3) Sau đó thiện tâm vốn có dần hiển lộ
- 4) Không chê người “Làm thiện có mục đích”

- 3- Học “Hiếu, Kính” không giới hạn tuổi tác
- 4- Hiếu, Kính là gốc, là căn bản của tu thân

- Hai là: Quan niệm của trẻ về tâm xấu

Chúng ta kết thúc chánh văn 16.7 ở đây bây giờ chúng ta nghe TS Thái giảng chánh văn mới

Chánh văn 16-8. “Tà phích sự, tuyệt vật vẩn” (Việc không đáng, quyết không hỏi)

1. Việc tà quyết không hỏi

Đây chính là chỉ sự việc thiên về tà thì không nên hỏi, vì như vậy sẽ ô nhiễm tâm linh của chính mình.

2. Phòng ngừa ô nhiễm “tà” từ bên ngoài cho trẻ

Thứ nhất: Ô nhiễm từ truyền hình, từ con người, từ hoàn cảnh

Các em tiếp xúc với con người, tiếp xúc với môi trường, thậm chí tiếp xúc với truyền hình, chúng ta đều nên cẩn thận.

Vì cha mẹ là hai vị thầy rất quan trọng của con cái trước khi lớn lên, hai vị Bồ Tát này nên chú ý bảo vệ chúng, không nên để chúng bị ô nhiễm, nếu không sau khi bị ô nhiễm rồi muốn rửa sạch nó, thì phải dùng nhiều thời gian và sức lực. Cho nên phải cẩn thận từ đầu, ngăn khi chưa phát, điều này rất quan trọng.

Thứ hai: Ô nhiễm từ phim ảnh

Bây giờ không chỉ người lớn chạy theo model, trẻ con có chạy theo model không? Bộ phim hot nhất ngày nay là gì? Là bộ phim xem có nhiều kinh dị hay không? Họ đóng rất đáng sợ. Trẻ con đi xem, sau khi xem xong trở về nửa đêm lại như thế nào?

Quý vị thấy con người ăn no rồi, làm những việc đối với cuộc đời không có giúp đỡ gì, còn tự mình mệt mỏi, đây gọi là tiêu tiền để chịu tội.

Con người thời nay trải qua những ngày tháng không phải người, cho nên ngay cả đam mê của trẻ nhỏ chúng ta cũng nên đắn đo thích đáng, thậm chí là chủ đạo.

3. Hướng trẻ đến những giải trí lợi ích cho thân tâm

Khi quý vị khiến cho con cái chơi những trò giải trí, đều là rất bổ ích, có lợi đối với thân tâm, lâu ngày các em sẽ tự nhiên tiếp nhận.

Thứ nhất: Thói quen thể thao, dã ngoại

Ví dụ như đi leo núi, đi dã ngoại, cho chúng một số sinh hoạt, cho chúng một số rèn luyện, đây đều là giá trị tốt.

Thông qua những trò chơi tốt này, các em đối với tâm thương yêu tự nhiên, đối với việc rèn luyện ý chí, đều có thể ở trong trò chơi giải trí này, từng chút, từng chút tích thành lớn.

Chúng ta phải dẫn dắt các em đi về phương hướng đúng đắn.

Thứ hai: Thói quen ham mê đọc sách

(Chúng ta cần hướng trẻ vào niềm vui đam mê đọc sách. Sau đây bạn nghe kinh nghiệm của Tăng quốc Phiên hướng con vào niềm vui đọc sách như thế nào.

Tăng Quốc Phiên - tự là Bá Hàm, hiệu là Điều Sinh, người Tương Hương, tỉnh Hồ Nam, đỗ Tiến sĩ triều Đạo Quang, giữ chức vụ Thị lang các

bộ Binh, Lễ, Lại, Hình, đồng thời là một Nho gia theo phái Đông Thành, sau được bổ nhiệm chức Nội các Học sĩ trong Triều đình Mãn Thanh.

Ông thường giáo huấn các con về ba đặc điểm để biết một gia đình có hưng thịnh hay không. Cách làm này của ông vừa là để giáo dục, vừa là để cảnh tỉnh cho con cháu đời sau. Theo ông, tình trạng chung của một gia đình chỉ cần nhìn vào ba điểm là biết.

Thứ nhất: Nhìn xem con cháu ngủ đến mấy giờ. Nếu như ngủ đến lúc mặt trời lên cao mới bắt đầu dậy thì gia đình này đang từ từ lười biếng mà đi xuống.

Thứ hai: Nhìn xem con cháu trong nhà có chăm chỉ làm việc hay không? Bởi vì thói quen làm việc sẽ ảnh hưởng đến cả cuộc đời của một người.

Thứ ba: Nhìn xem con cháu có thường đọc sách kinh điển của các bậc cao nhân thánh hiền hay không? Bởi vì người không học sẽ không hiểu nghĩa và không biết đạo lý.

Theo ông phải bồi dưỡng sở thích và mục tiêu đọc sách cho con

Cách giáo dục của Tăng Quốc Phiên đối với con của ông là một ví dụ điển hình nhất.

Người con trai thứ nhất của ông là Tăng Kỷ Trạch không thích các khoa thi cử, không thích những điều rập khuôn, và văn bát cổ, nhưng lại đặc biệt yêu thích ngôn ngữ học và xã hội học của phương Tây. Tăng Quốc Phiên biết sở thích của con, liền khích lệ con tìm đọc sách theo sở thích của mình.

Hơn nữa, điều khó nhất và cũng đáng quý nhất, chính là những điều mà con trai thấy hứng thú đều là những điều phương Tây mà Tăng Quốc Phiên lại không giỏi về những điều này, nhưng ông đã cố gắng tìm hiểu. Về sau này, Tăng Kỷ Trạch viết hai cuốn sách nổi tiếng là “Tây học thuật lược tự thuyết” và “Kỷ hà nguyên bản”, đều do Tăng Quốc Phiên phê duyệt trước khi xuất bản.

Đối với người con trai thứ hai là Tăng Kỷ Hồng, ông cũng áp dụng phương pháp khích lệ này. Biết được con trai có hứng thú với toán học, ông đã cổ vũ, khích lệ con nghiên cứu toán học.

Điều đáng quý chính là, sau khi Tăng Kỳ Hồng kết hôn với vợ là Quách Quân cũng ham đọc sách. Thời ấy phụ nữ ham thích đọc sách là điều hiếm có, nên Tăng Quốc Phiên thuận theo việc dạy bảo con trai, cũng thuận tiện giáo dục con dâu nghiên cứu, đọc sách.

Khác với sở thích toán học của chồng, Quách Quân chỉ có hứng thú với văn học và sử học – phương diện mà Tăng Quốc Phiên vô cùng thông giỏi. Cho nên, dưới sự chỉ dẫn của Tăng Quốc Phiên, con dâu ông đọc rất nhiều sách kinh điển và cuối cùng cũng trở thành một người phụ nữ tài danh trong lịch sử. (bài viết của tác giả An Hòa)

(Bạn xem ạ, ông làm to đến vậy, tất nhiên là vô cùng bận việc nước, vậy mà ông vẫn giành thời gian đồng hành cùng con để đưa con vào đường chân chánh, còn bạn đã bao giờ đồng hành như thế này hay chưa, hay là cứ kệ để nó «cỏ lau tự mọc», vậy thì bạn sẽ thu hoạch cỏ lau mà thôi).

Chúng ta đọc tiếp một đoạn kinh văn:

CHÁNH VĂN 17

**Tương nhập môn, vấn thực tồn;
Tương thượng đường, thanh tất dương.
Nhân vấn thù, đối dĩ danh;
Ngô dữ ngã, bất phân minh.
Dụng vật nhân, tu minh cầu,
Thẳng bất vấn, tức vi thâm.
Tá nhân vật, cập thời hoàn,
Hậu hữu cấp, tá bất nan.**

DỊCH NGHĨA:

*Sắp vào cửa, hỏi có ai;
Bước vào nhà, cất tiếng lớn.
Nếu người hỏi, xưng rõ tên;
Còn xưng “tôi”, hay xưng “ta”, không rõ ràng.
Dùng đồ người, Phải hỏi trước,
Nếu không hỏi, thành trộm cắp.
Mượn đồ người, trả đúng hẹn,*

Sau có cần, mượn không khó.

Chánh văn 17-1. “Tương nhập môn, vấn thực tồn” (Sắp vào cửa, hỏi có ai)

1. Trước khi vào phòng người khác phải gõ cửa

Chúng ta nếu đi vào phòng người khác, trước tiên nhất định phải gõ cửa. Nếu không, quý vị mở cửa đi vào, đối với người ta rất vô lễ. Cho nên phải gõ cửa trước ba lần.

Trong phim Hàn chúng ta cũng thấy, họ không có gõ cửa, họ đứng ngoài cửa. Ví dụ nói bên trong là sếp trên của họ, họ sẽ nói:

- Ông trưởng phòng, tôi là Thượng Ốc.

Đứng ngoài để cho người trong phòng biết trước. Nếu như người bên trong đang bận thì nói:

- Anh đợi một lúc.

Nếu như rảnh việc, người bên trong phòng nói:

- Được, mời anh vào.

Cho nên, lễ là giữa người với người, khoảng cách đẹp nhất, tiếp xúc với nhau vô cùng thoải mái, sẽ không cảm thấy đường đột.

Đây là động tác trước khi vào cửa nên làm.

[vào tháng 12 năm 2017, một số bạn cùng tôi, cùng nhau đi ký hợp đồng để thuê hội trường, vì những tưởng rằng HT sẽ sang thăm VN.

Hôm đến để gặp đối tác, được đối tác cho biết:

- Tôi sẽ chờ các bạn ở tầng 2, phòng hội trường.

Tốp chúng ta liền đi lên, lúc này đối tác tiếp chúng ta chưa kịp đến nơi, mặc dù có bộ sofa chờ bên ngoài, nhưng hầu hết chúng ta cũng không chờ, mà rất nhiều bạn “xông” thẳng vào phòng hội trường, dù không có ai, nghiêng ngó, bật điện, rồi chạy góc này góc khác.

Lúc đó tôi đã phải nhắc các bạn Đệ Tử Quy có dạy “Sắp vào cửa hỏi có ai, bước vào nhà cất tiếng lớn”, nghe vậy các bạn mới sợ tỉnh và rút ra khỏi phòng.

TS Thái có dạy: “Đạo đức học vấn, căn bản nhất là chỗ hạ thủ, nghĩa là từng giờ từng phút có thể quán chiếu tốt tâm của mình. Khi ý niệm không đúng lập tức chỉnh đốn lại, như vậy ngôn ngữ hành vi của chúng ta sẽ không đến nỗi sai lệch quá lớn.”]

2. Đến nhà bạn, quan tâm cả người thân của bạn

Chúng ta nói rộng ra một chút, chúng ta đến nhà của người khác làm khách, trước khi bước vào trong nhà người khác **“Vấn thực tồn”** (Hỏi có ai), chúng ta có thể hỏi thăm người này xem trong nhà có những ai cùng ở với để khi tiếp xúc giữa bạn bè với bạn bè, nói chuyện đến tình hình gia đình của họ, chúng ta sẽ hiểu thêm một chút.

Ví dụ họ có một chị gái đang làm việc ở đâu; Hoặc là được tin mấy bữa trước mẹ của bạn bị cảm cúm; Hoặc là mẹ của bạn thích ăn cái gì? Quý vị nghe được thông tin này rồi thì phải ghi nhớ. Khi có cơ hội đến nhà của bạn, lúc này quý vị có thể mua một ít đồ ăn mà mẹ của bạn thích ăn mang đến nhà bạn:

- Bác! Nghe nói bác thích ăn cam (hay là thích ăn gì đó).

Quý vị thấy ấn tượng ban đầu này như thế nào? Sẽ rất tốt.

Các bạn, đã biết cách theo đuổi bạn gái chưa? Theo đuổi bạn gái không phải chỉ theo đuổi một người, vì kết hôn tuyệt đối không phải chuyện của hai người, mà là hai gia tộc, hai gia đình có thể hòa hợp. Nếu hôn nhân không được cha mẹ chúc phúc, phân nửa đều sẽ không hạnh phúc.

Người thời nay rất nhiều người kết hôn trên tấm thiệp viết rằng: “Hôn lễ của hai chúng tôi kết hôn vào ngày...”. “Hai chúng tôi...”. Khẩu khí này thì “Ai lớn nhất?”, từ trong lời văn có thể thấy được người trẻ tuổi thời nay quá không cung kính. Việc lớn như vậy cũng không biết ai là cha, ai là mẹ, mà trực tiếp viết “Hai chúng tôi”. Cho nên người trẻ tuổi chúng ta phải chú ý xét lại, còn như ở đây ghi “Hai chúng tôi”, tỷ lệ mời thành công như thế nào? Vui thì đến, không vui thì thôi không đến. Cho nên cung kính quan trọng.

Chúng ta đến nhà của bạn, nên “*Ái ốc cập ô*” (Chỉ vì yêu thích căn nhà mà yêu cả con quạ trên mái nhà nữa (*Câu này cũng tương đương với câu châm ngôn của VN: Yêu ai yêu cả đường đi.*)), quan tâm đến người nhà của họ, như vậy sẽ hòa khí. Khi cha mẹ của người bạn này thường thấy từ trong lời nói của con mình nghe được tên của quý vị, cha mẹ của họ có thể nghĩ “Người này là ai vậy, tại sao con chúng ta thân thiết với họ thế?” Họ có nghĩ ngợi không? Có lo lắng không? “Ồ! Con mình thân với Thái Lễ Húc như vậy, nếu như Thái Lễ Húc là người xấu thì làm thế nào?” Cho nên chúng ta nên chủ động làm an tâm của cha mẹ bạn, điều này rất quan trọng.

Tôi kết bạn cũng có nguyên tắc này. Khi nào thì tôi mới có được thái độ này? Đó là vào lúc học cấp ba, tôi thân với một bạn học, thân cực kỳ, lại là con trai. Tôi là đàn ông, là con trai, nên mẹ của anh ta rất lo lắng, vì lúc đó nghe nói đã có tình trạng đồng tính, cho nên mẹ anh ta rất lo lắng, liệu con của họ có thể “tốt” với tôi quá đáng không.

Cho nên tôi từ sự việc này thì lĩnh hội được chính xác, kết bạn không chỉ thân với họ, còn nên thân với người trong nhà của họ.

3. Kết bạn nên thân với cả người nhà bạn

Tôi ở Đại Lục có hai người bạn tốt, họ là vợ chồng. Một hôm tôi đến nhà họ, hẹn với họ muốn đi phóng sanh. Tôi nghĩ, vì người trẻ tuổi chúng ta thời nay đều là người trẻ tuổi kết giao với người trẻ tuổi nên rất ít tiếp xúc với cha mẹ của đối phương. Tôi liền cảm thấy như vậy thật không tốt, cho nên tôi nghĩ nên đến nhà họ để chào hỏi cha mẹ họ trước. Nhưng vì hẹn nhau đi phóng sanh nên rất có thể tôi vừa đến cổng nhà của họ, thì họ đã đứng sẵn trước cổng đợi tôi rồi, chỉ cần tôi đến là cùng nhau xuất phát ngay mà không cần vào nhà. Như vậy cơ hội để gặp gỡ cha mẹ của họ xem như không có. Cho nên tôi đã linh hoạt mua một giỏ táo, để làm gì? Vì khi tôi xách một giỏ táo đến thì họ không thể nào không để tôi lên nhà ngồi. Đầu óc của tôi có gian không? Chúng ta phải xem ý đồ, ý đồ này là lương thiện thì tốt. Quả nhiên như vậy, khi tôi đến nhà họ thì ba chiếc xe đạp đã lấy ra sẵn, chuẩn bị xuất phát rồi. Tôi nói:

- Khó lắm mới đến được nhà quý vị, không lên nhà làm sao được? Nhất định phải hỏi thăm cha mẹ của quý vị.

Thế là tôi cùng với hai vợ chồng họ lên nhà. Lên nhà thấy cha mẹ họ

cũng rất thân thiết hỏi han ân cần, cũng nói chuyện được năm, ba phút, thì cha mẹ của họ nói:

- Các con có việc nên làm, đừng nán lại, nhanh đi đi.

Kỳ thực họ đều là nghĩ thay mọi người, cho nên ba người chúng tôi đi.

Tôi hôm đó, bạn tôi gọi điện thoại cho tôi, anh nói:

- Cha mẹ tôi muốn mời anh ăn cơm.

Mời tôi ăn cơm, lại còn chuẩn bị đồ chay cho tôi nữa. Vì năm, sáu năm trước tôi hiểu được ăn chay đối với thân thể tương đối có lợi, nên từ đó ăn chay. Bữa cơm đó toàn bộ đều là món chay, tôi cùng ăn với họ. Người xưa nói “*Gắp mặt ba phần tình*”, câu này là rất có đạo lý, cho nên ăn một bữa cơm thì cảm thấy xích lại gần hơn, sau đó bạn của tôi giới thiệu tôi với cha mẹ họ, nói với cha mẹ họ rằng tôi đang làm ở trung tâm Quốc Học Khởi Mông, nên đối với vấn đề giáo dục trẻ em tương đối có nhiều nghiên cứu.

Vốn là mẹ của anh ta đang trông đứa con của em gái anh ta, trông cháu ngoại của họ. Bởi vì ông bà trông trẻ con khó tránh được rất nuông chiều, nên hai vợ chồng người bạn này thường xuyên góp ý với mẹ, nhưng mẹ anh ta không nghe. Cho nên hai vợ chồng họ cũng cảm thấy rất tủi thân.

Sau khi ăn cơm xong, mẹ anh ta với tôi nói về vấn đề giáo dục con cái. Tôi liền hỏi bà:

- Theo bác khi gấp thức ăn, trước tiên nên gấp cho ai?

Mẹ của anh ta bỗng nhiên hoát nhiên đại ngộ:

-Ồ! Đúng.

Tôi thảo luận với bà rất nhiều quan niệm, ví dụ nói, ân uy cùng cho. Mỗi lần lúc thảo luận những quan niệm này, mẹ anh ta liền nói:

-Ồ! Đúng, đúng.

Người bạn của tôi ở bên cạnh liền nói:

- Sớm đã nói với mẹ rồi, mẹ không chịu nghe.

Anh ta ở bên cạnh luôn lặp lại câu này. Các bạn, có nên xen vào câu này? Không cần thiết, lúc này “Vô thanh” (im lặng) thắng “Hữu thanh” (nói). Nếu quý vị nói như vậy mẹ quý vị thấy không thoải mái.

Cho nên lòng người không nên quá nôn nóng, gọi là “*Trầm mặc như muôn tia sét*”, có lúc trầm mặc, mẹ quý vị sẽ cảm thấy quý vị cũng thật không đơn giản. Sau đó thì bữa cơm này dùng rất vui vẻ.

4. Tạo môi trường tốt để dạy con

Thứ nhất: Ở nhà - tạo lập nhóm cha mẹ tốt để phối hợp dạy trẻ

Từ trong đây tôi lĩnh hội được phải “*Đổi con để dạy*”. Ví dụ nói con cái của quý vị mỗi ngày đều theo quý vị, có một số đạo lý chúng nghe rất quen thuộc, ngược lại sẽ quên mất, đúng lúc người bạn rất thân của quý vị nhắc nhở chúng những đạo lý này, lúc này chúng nhất định sẽ nói:

- Ô! Thì ra không phải chỉ có cha mẹ cháu nói như vậy, mà chú cũng nói như vậy.

Thái độ này sẽ ăn sâu vào tiềm thức của chúng.

Thứ hai: Ở trường - Tạo lập nhóm các thầy giỏi để dạy trẻ

Cho nên, quý vị nên có một nhóm bạn tốt, cùng đến giáo dục con của quý vị; Một đoàn thầy giỏi, bạn tốt như vậy, quý vị dạy trẻ con sẽ nhẹ nhàng nhiều rồi.

Thứ ba: Tạo lập nhóm bạn bè tốt cho trẻ

Giúp trẻ lập chí nguyện hy sinh phụng hiến

Chúng tôi ở Thâm Quyển, cũng cùng với rất nhiều thầy giáo thường hay cùng lên lớp, cùng giao lưu, học trò của họ cũng đến học tập. Có lần thầy giáo Lý đã hỏi những học trò này. Ông nói:

- Nếu như các con có một tỷ đồng, các con muốn làm gì?

Có một đứa trẻ nói:

- Con muốn làm bốn việc. Việc thứ nhất con muốn xây một ngôi trường học, ngôi trường chuyên môn mở rộng giáo dục Thánh hiền Trung Quốc.

Đây là chí nguyện thứ nhất của em. Các bạn, quý vị có nghe qua đứa trẻ nào có chí nguyện như vậy chưa?

Cho nên không phải đứa trẻ này ưu tú, mà nguyên nhân chủ yếu nhất là môi trường tốt, ngoài cha mẹ ra, còn có những trưởng bối tốt và bạn học mà nó tiếp xúc, đều là thái độ như vậy. Cho nên nhân sanh quan như vậy, tự nhiên tai thâm mắt nhuần thì những đứa trẻ này thường như vậy.

Khi tôi ở Thâm Quyển giảng bài, chúng đều không vắng mặt. Quý vị đừng thấy chúng nó nhỏ, lại ngồi ở bên dưới, nghe rồi cười ha ha mà coi thường chúng. Trong bọn trẻ đó có một đứa trẻ nói:

- Nếu như không làm thánh, không làm hiền, vậy học làm cái gì?

Vì chúng ta học tập thì nhất định phải lập “Chí làm Thánh hiền”, cho nên quý vị học thánh thì phải làm thánh, cuộc đời nên có chí khí. Tục ngữ nói “*Lên trời khó, cầu người khó*”, cho nên học thánh, làm thánh vẫn không phải là việc khó, vì sẽ không phải cầu người, vì học thánh lại không bằng lên trời, không bằng cầu người, đều là nắm bắt ở trên tay của mình.

Đứa trẻ này nói tiếp:

- Nguyện vọng thứ hai của con là xây một bệnh viện, để những người khổ nạn, người có bệnh có thể được chăm sóc tốt;

Nó nói tiếp:

- Nguyện vọng thứ ba, con muốn làm một kênh truyền hình Đại Ái.

Vì tôi đã mang bộ phim “Suốt Chặng Đường Đời” của kênh truyền hình Đại Ái đến Đại Lục để cho chúng xem. Chúng thấy, Mã Văn Trọng hai chân đều đã tàn phế rồi, cả đời còn hết lòng làm giáo dục mở trường học. Một người ngay cả cử động cũng không dễ dàng, vậy mà anh ta lại muốn làm giáo dục, mở trường học. Nếu như quý vị là bạn của anh ta, quý vị sẽ nói với anh ta như

thế nào?

Cho nên, một người có chí hướng tốt, lại có thể thực hiện chí hướng đó một cách nỗ lực. Mã Văn Trọng vừa bắt đầu làm, ngoài cá nhân anh ta phải có ý chí ra, bên cạnh anh ta nhất định phải có thân hữu tốt ủng hộ. Mã Văn Trọng tiên sinh có một người cha rất tốt, luôn không ngừng khích lệ anh, thành tựu lý tưởng của anh ta. Sau đó cũng thực sự đã làm được, cho nên Mã Văn Trọng tiên sinh dùng cả đời ấn chứng lời của Trung Dung “*Thành giả vật chi thi chung*” (nguyên văn: “*Thành giả vật chi thi chung, bất thành vô vật*”: *Chân thành là khởi đầu và cùng đích của mọi vật, không chân thành không thành tựu được gì hết*).

Thành bại của một sự việc nằm ở đâu? Từ đầu đến cuối đều ở tâm chân thành.

Nếu không chân thành? Một người tâm không thành cả đời tuyệt đối không làm được việc. Các bạn, lời này là chân lý.

Nhưng trên thực tế quý vị bây giờ thấy được rất nhiều người “không chân thành” nhưng lại được lái chiếc xe lớn, ở ngôi nhà lớn, vậy có phải là chân lý không đúng chẳng? Không phải. Bởi vì có thể là họ được cha ông mình đã tạo phước nên còn lưu lại một chút gì đó. Nhưng sau khi họ không chân thành, phần phước này của họ từng chút, từng chút đều sẽ mất đi, sau đó kiểu tập tục xa xỉ này lại trực tiếp cho đời sau của họ, thế nên rất nhanh bị phá sản.

Chúng ta nhìn sự việc phải dùng trí huệ, phải nên thấy ra được ngọn nguồn là chỉ có chân thành mới có thể đứng vững không động, cho nên “*Chí thành như thần*”.

Mã Văn Trọng tiên sinh vì tình thương đối với vấn đề giáo dục các em nên vợ ông, trước đây cũng là một người con gái đã ngồi xe lửa từ rất xa đến giúp đỡ ông, tình nguyện làm “bạn trăm năm” cùng ông, và ông cũng được càng ngày càng nhiều người ủng hộ sự nghiệp này của ông. Cho nên sự chân thành của một người có thể thức tỉnh chân tâm của mọi người.

Đứa trẻ này vì xem qua bộ phim “Suốt Chặng Đường Đời”, cho nên đặc biệt cảm thấy, phải dùng một kênh truyền hình Đại Ái để những tiết mục hay

này có thể giáo hóa lòng người, cải thiện tập tục xã hội.

Ai là người có năng lực cứu xã hội nhiều nhất?

Chúng ta không nên xem thường sức phán đoán của các em, vì chúng cũng nghe Hòa Thượng Tịnh Không giảng:

- Bây giờ muốn cứu xã hội này, thì hai hạng người có sức lực nhất:

- Một là người lãnh đạo đất nước
- Hai là giới truyền thông

Vì truyền thông có thể trong thời gian ngắn mang lời giáo huấn của Thánh hiền truyền đi khắp toàn thế giới”.

Trẻ em từ nhỏ tiếp nhận những giáo huấn này, cho nên chúng luôn đề ở trong tâm. Đây là nguyện vọng thứ ba.

Em nói tiếp:

- Nguyện vọng thứ tư của con là muốn làm thầy Thái.

Các vị phụ huynh, các vị không nên quá vui mừng khi em bé này đưa ra 4 nguyện vọng như vậy. Nếu như đây là con của quý vị có vui mừng không? Rất vui mừng. Nhưng mẹ em nghe xong, liền gọi điện thoại cho con của bà (vì mẹ em ở bên ngoài đi diễn giảng, không có ở trong nhà).

(Hướng dẫn trẻ làm sao để thực hiện được chí nguyện)

Bà nói:

- Con à! Con có những nguyện vọng này mẹ rất vui mừng, nhưng những nguyện vọng này của con không làm được, phải đến lúc có được một tỷ đồng mới có thể làm được.

Các bạn, độ nhạy bén của bà mẹ rất tốt, bà không hy vọng con bà chỉ là phát nguyện trống rỗng. Nguyện vọng nhất định nên từ trong cuộc sống, trong mỗi bước bắt đầu bước lên. Cho nên bà hỏi như vậy thì đứa con bắt đầu suy nghĩ. Nhưng sau đó bà mẹ nói tiếp với nó:

- Thầy Thái có một tỷ không? Không có! Cho nên vẫn còn có cách khác nữa, chỉ cần chúng ta có học vấn tốt, có ý định tốt này thì cho dù không có một tỷ, cũng có thể làm sự việc công hiến cho xã hội.

Bà mẹ này cũng mang chí nguyện của nó trở về hiện tại, trở về bây giờ phải siêng năng vun bồi chính mình. Khi các em có được tâm trạng như vậy, giá trị cuộc đời như vậy, chủ yếu nhất chính là có môi trường tốt.

Các bạn, chúng ta có thể tìm một số thầy giỏi, bạn tốt, chí đồng đạo hợp, thường cùng nhau học tập, hoặc là cùng nhau đi leo núi, để tình cảm hai bên càng sâu đậm, cũng là để thế hệ sau có hồ tương tốt sẽ hình thành một môi trường giáo dục, cùng nhau để giáo dục tốt thế hệ sau của chúng ta.

Tin tưởng quý vị cũng sẽ cảm thấy cách tạo môi trường tốt để dạy trẻ này sẽ làm cho việc dạy trẻ tương đối nhẹ nhàng, thật sự sẽ khác với cách hai vợ chồng quý vị dạy chúng.

Chúng ta kết thúc chánh văn 17.1 “Tương nhập môn, vấn thực tồn” nghĩa là «sắp vào cửa hỏi có ai» ở đây. Ngày mai chúng ta sẽ chuyển sang học chánh văn Chánh văn 17-2. “Tương thượng đường, thanh tất dương” (Bước vào nhà, cất tiếng lớn).

Vâng ạ, thời gian đã hết, bài học của chúng ta tạm dừng ở đây.

Chúc bạn:

*Thuộc lòng Đệ Tử Quy
Hành đúng từng câu chữ
Nội hóa tâm cung kính
Là bạn được thân người.*

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào ngày mai – xin cảm ơn!

Chúng tôi chân thành cảm ơn NSUT Phú Thăng đã đọc bài này

Website: www.duongdenhanhphuc.vn

Kênh Youtube: duongdenhanhphuc

Hoan nghênh mọi hình thức ấn tống, sao chép, copy, công đức vô lượng!
(32,30)